

Economia

Com ha de ser l'economia del coneixement?

15/09/12 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR I DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

La solució recent de l'enigma del destí d'Eurovegas i el projecte d'instal·lar a Catalunya el complex Barcelona World em serveix per parlar de recerca i innovació des d'un punt de vista diferent del que m'és habitual.

Segurament, en un moment de crisi i atur, aconseguir Eurovegas era una llaminadura. No era un projecte engrescador, i menys encara per als que apostem per l'economia del coneixement ja que, deixant de banda tot el que comporta per a persones i territoris, només pretén clonar en un altre indret el que hi ha en altres llocs, com Las Vegas i Macau.

Sense saber-ne gaire, intueixo que Barcelona World és un projecte bastant diferent i pretén innovar adaptant-se al territori. Suficient?

Això m'ha fet recordar el que va ser Barcelona 92, els Jocs Olímpics, que durant anys s'han considerat els millors de la història. Els Jocs van permetre, a part de fer un magnífic paper mediàtic i esportiu, obrir la ciutat, crear la marca Barcelona i exportar una manera de gestionar un esdeveniment d'aquelles característiques. Van propiciar que durant anys, i encara, molts professionals hagin aplicat llurs capacitats en altres indrets i exportat una manera de fer.

Indubtablement, parlar de Barcelona 92 és parlar d'innovació i generació de riquesa. A més de les infraestructures que requeria l'esdeveniment, Barcelona i Catalunya han sabut fer les coses per multiplicar en aquests vint anys la seva atracció. És tracta d'un d'aquells processos en què es pot parlar d'una contínua retroalimentació. No va ser pas la primera vegada, recordem les exposicions del 1888 i del 1929.

Sortosament, cada dia s'està donant més importància a la recerca i la seva aplicació a la generació de valor, sigui econòmic o de benestar. En grau encara insuficient, però creixent, es dediquen més mitjans, més públics que privats al seu impuls. És cert que en aquest moment de crisi llarga, s'han frenat un mica les coses sense canviar la filosofia, cosa que vol dir que el ritme es reprendrà aviat.

Catalunya ha apostat per una política de recerca que cada dia aconsegueix bons resultats. Aquesta setmana s'ha fet públic que 14 investigadors que treballen en centres i universitats catalanes han rebut les prestigioses *Starting Grants de l'European Research Council*. El resultat és destacable si es considera que tot l'Estat espanyol, amb Catalunya, n'ha rebut 29. Catalunya està per sobre de Dinamarca, Àustria, Finlàndia, Noruega, Portugal, Irlanda, Grècia, Hongria, Turquia, Polònia, Eslovàquia i altres països que no n'han rebut cap, i només per sota de Regne Unit, Alemanya, França, els Països Baixos, Suïssa, Itàlia, Israel, Suècia, Bèlgica i la resta de l'Estat espanyol. En fer les comparacions, cal tenir en compte el nombre d'habitants i, per tant, el pes relatiu, cosa que n'emfasitza el bon resultat i n'avalua la continuïtat i l'impuls de la política del govern.

Quan es miren els projectes dels investigadors guardonats, es veu que només n'hi ha dos que no pertanyin a les àrees més experimentals o tecnològiques. És una proporció molt diferent de la que es dona al Regne Unit, per posar-ne un exemple.

M'alegren els bons resultats d'aquestes àrees, però al mateix temps incideixen en un fet que fa temps que m'amoïna. L'escassa valoració que es fa de la recerca en àrees que no es relacionen amb àmbits experimentals o tecnològics i el poc rigor en els mecanismes amb què s'avaluen els investigadors d'aquests àmbits, coses que repercuteixen en menys recursos, relatius i en una inadequada selecció dels projectes.

La recerca, la transferència de coneixement i la innovació en àrees socioculturals són una font de riquesa i de benestar molt significativa. Tenim una gran necessitat de patents i d'empreses derivades, però també de crear i d'aplicar coneixement en l'àmbit de les humanitats, les arts, el turisme, etc. Les accions dedicades a aquests àmbits són menys vistoses, però alhora són una peça essencial en l'economia del coneixement. La creació de clústers de coneixement i l'impuls de programes de recerca en els àmbits a què feia referència són imprescindibles per a l'economia de Catalunya.

Una reflexió que hem de fer els que ens dediquem a la Universitat és com serem capaços d'impulsar els canvis que ens han de dur a la transversalitat del coneixement que la nova economia demana. El govern, impulsor necessari de les polítiques de recerca, també ho ha de fer i ens ha d'ajudar a fer-ho. El pensament transgressor que es pot generar de la diversitat que enriqueix la Universitat, adequadament catalitzat i canalitzat, ens permetrà fer el salt econòmic que demana el manteniment de l'estat del benestar.

Recerca de qualitat

L'European Research Council fomenta la recerca de màxima qualitat a Europa a través de fons competitiu segons l'excel·lència. Ha atorgat 536 Starting Grants a investigadors de 21 estats de 41 de possibles. El 37,1% s'han dedicat a Ciències de la Vida, el 44,2%, a Ciències Físiques i Enginyeries, i el 18,7%, a Ciències Socials i Humanitats.

Darrera actualització (Dissabte, 15 de setembre del 2012 02:00)

Catalunya ha apostat per una política de recerca que millora cada dia que passa Foto: ARXIU /VAN DER MEULEN.

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

30/03/2013 [La universitat funciona més bé que la política i l'empresa](#)

02/03/2013 [La ciència i els polítics](#)

Més articles ...

Catalunya ha apostat per una política de recerca que cada dia aconsegueix bons resultats. Aquesta setmana s'ha fet públic que 14 investigadors que treballen en centres i universitats catalanes han rebut les prestigioses 'Starting Grants de l'European Research Council'. El resultat és destacable si es considera que tot l'Estat espanyol, amb Catalunya, n'ha rebut 29. Catalunya està per sobre de Dinamarca, Àustria, Finlàndia, Noruega, Portugal, Irlanda, Grècia, Hongria, Turquia, Polònia i Eslovàquia

Publicat a

L'Econòmic Catalunya 15-09-2012 Pàgina 23